

INDEX LOCORUM CONCILII TRIDENTINI

QUÆ IN HOC OPERE EXPOUNTUR.

- Sess. VI, cap. 6 et can. 3, de necessitate gratiae ad singulos actus supernaturales, d. 3, s. 6.
— cap. 6 de vera contritione exponitur, d. 4, s. 2.
— cap. 7. De pœnitentia, ut est dispositio ad justitiam, d. 8, s. 3.
— cap. 7 et can. 11. De aliis requisitis ad veram iustificationem, d. 9, s. 4.
— cap. 14. Ut sit haeres secundum spem vitæ aeternæ, exponitur, ibid.
Sess. XIV, cap. 1 et can. 15. De notestate clavium, d. 16, s. 1 et 2.
— cap. 4. Si voluntatem peccandi excludat, Per reppugnantiam actus, exponitur, d. 16, s. 1.
Item definitio contritionis exponitur, d. 4, s. 2.

- Item divisio contritionis, d. 5, s. 1.
Item necessitas pœnitentiae formalis, d. 9, s. 1.
Item quomodo imperfecta contrito sit donum Dei, d. 20, s. 2.
Et quomodo intelligatur disponere ad gratiam in sacramento impetrandum, d. 20, s. 5.
— cap. 5. Non aliud in Ecclesia a pœnitentibus exigitur, etc., d. 22, s. 3.
— cap. 7. De jurisdictione in sacramento pœnitentiae necessaria, d. 16, s. 3.
— cap. 9. Tractatur late, d. 37, s. 7.
Sess. XXIII, cap. 15 de Reformat., latissime, d. 28, s. 4.
Sess. XXIV, cap. 6 de Reformat., late, d. 31, s. 2.

INDEX RERUM

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

A

ABSOLUTIO.

- Sacerdos non absolvit auctoritate Pontificis, sed Christi, d. 16, s. 3.
Plures absolutiones validæ, licet non licitæ, possunt cadere supra eamdem confessionem, s. 4, eritque unum tantum sacramentum.
Potest absolutio indirecte tollere peccatum, d. 30, s. 3.
Eliam in confessione explicatum, d. 31, s. 3.
Absolutio sacramentalis dari non potest absenti, d. 22, s. 4.
Sacerdos sacramentaliter absolvens, applicat merita, et satisfactiones Christi, d. 6, s. 2.
Vide verb. Sacramentum pœnitentiae, § Forma.

ABSOLUTIO A RESERVATIS.

- Episcopus si occulte labatur in crimen Papæ reservatum, potest absolví a confessore a se electo, d. 30, s. 2.
Superior audiens confessionem integrum, in qua sunt reservata, tenetur de omnibus absolvere, nec poterit absolutionem dimidiare, d. 31, s. 1.
Absque necessitate non potest superior sola reservata audire, et ab eis sacramentaliter absolvere, d. 31, s. 1.
Si autem faciat sacramentum, est validum, d. 31, s. 1.
Liceat illi ex gravi causa, ib., et in illo casu etiam licet subdelegato.

Extra casum necessitatis non potest inferior sacerdos absolvere etiam cum onere comparandi, d. 31, s. 2.

Non solum directe, sed nec indirecte, ib.
Si autem pœnitens bona fide procedat, sacramentum est validum, s. 3.

In casu necessitatis extra articulum mortis, non potest inferior sacerdos absolvere directe a reservatis, ib.

Potest tamen indirecte, etiamsi habeant annexam excommunicationem, ib., obligatio tamen manet illa iterum confitendi.

Semel a reservatis directe absolutus, potest postea a quolibet sacerdote ab illis absolví, s. 4.

Qui autem superiori se presentavit, et ab illo extra sacramentum pœnitentiam accepit, potest solum a quolibet proprio absolví, ib.

Concessa facultate ad absolvendum a censura reservata, intelligitur dari omnino ad absolvendum a culpa, d. 29, s. 3.

Quibus autem verbis censeatur illa dari, d. 30, s. 2.

Superior in multis casibus tenetur facultatem dare subditu petenti, ut absolvatur a reservatis, s. 4.
Non tamen semper, ib.

Debetque potius facilè quam difficilem se præbere in hac facultate concedenda, ib.

Quibus autem verbis censeatur illam dare, ib.

Nimia verecundia et difficultas pœnitentis est sufficiens causa, ut superior hanc det facultatem.

Superior vero non tenetur dare facultatem gene-

rale ad quemcumque confessorem, quem pœni-

tens vult, s. 5.

Quoties hæc facultas cadit in peccata jam commissa, non habet locum onus comparandi coram super-

iori, ib.

Pro peccatis committendis potest cum illo onere dari; licet illis peccatis non sit censura annexa, ib.

Superior potest hanc facultatem dare sub onere ac-

ceptandi talem pœnitentiam, ib.

Non debet tamen imponi per modum præcepti,

ib.

Multo minus, ut ab illa pendeat valor sacramenti,

s. 2.

Facultas hæc nunquam datur per consuetudinem,

ib.

Peregrini cui, et quomodo possint peccata reservata,

confiteri, et ab eis absolví, s. 1.

ABSOLUTIO A CENSURA.

Non potest indirecte tolli censura, sed tantum di-

recte, s. 3.

Per generalem absolutionem non tollitur culpa cum

censura Papæ reservata, d. 31, s. 4.

ACTUS.

Ad actus honestatem præter bonum objectum cir-

cumstantiæ bonæ, et proportionatæ necessariæ,

d. 3, s. 6.

Idem actus bonus, et satisfactorius, et meritorius es-

se potest, d. 37, s. 6.

Imo hæc semper aliquo modo sunt conjuncta,

ib.

Duplex proprietas operum justorum, d. 42, s. 2.

Actus conditionatus duplex, scilicet ex parte subjecti

et ex parte objecti, d. 3, s. 4.

Posterior esse potest efficax quoad aliqua, et res-

pectu eorum habet vim absoluti, d. 3, s. 3.

Nullus actus exterior ita est intrinsece honestus, u-

non possit male fieri, d. 6, s. 1.

Potest tamen ex se habere, unde honeste fieri pos-

sit, ib.

Externus actus explicandus est in confessione. d. 23

s. 3.